

Frula je najrasprostranjeniji i najstariji muzički instrument. U raznim varijantama, veličinama i oblicima, nalazimo je gotovo kod svih naroda na planeti. Instrumenti slični fruli bili su poznati još najstarijim narodima, s obzirom da ih je lako napraviti.

Svaka trska, stara šuplja kost mogla je poslužiti za pravljenje ovog instrumenta. Kod starih Egipćana se zvala „mem“, stari Grci su imali „panovu frulu“. Frula se toliko odomaćila i u Srbiji da je mnogi smatraju srpskim instrumentom. Iako ju je lako napraviti, i nije problem naučiti svirati, do statusa umetnika na fruli izuzetno je teško doći jer, majstori frule se rađaju. Ali to nije sve. Potrebno je i puno, puno rada. Milutin Cvejić Cveja, umetnički rukovodilac frulaške sekcije KUD „Kopaonička frula“, i sam majstor na fruli, poslednjih dvadeset godina posvetio je otkrivanju darovite dece u bruskoj opštini i brušenju njihovog talenta. Njegova ćerka Kristina, danas profesorica etnomuzikologije na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, istražujući narodno stvaralaštvo, došla je do podatka, da nema nijedan zaseok u opštini Brus da neko nije svirao sviraljku ili sviralju kako je naziv instrumenta u ovom delu Srbije, nasuprot odomaćenom nazivu frula, koji je mađarskog porekla. Ovaj vrsni čovek, pedagog, muzičar, proneo je zvuk brusničke frule širom Srbije. Njegovi učenici, Stefan Dimitrijević, Vladimir Veljić, Miloš Talinić, Nemanja Lazović, Ana Tomić, Stefan Bogičević, Stefan Grčak, Darko Kričak, Valentina Mičić, Jovan Burgić, Saška Dimitrijević, Kristina Cvejić, Emilija Nedeljković, su samo neki od 200 frulaša iz ove opštine Brus koji su osvajali ili osvajaju nagrade širom zemlje, a danas su ostali verni ovom instrumentu u nekim od KUD-ova u Beogradu, Nišu, Trsteniku, Čačku, Kruševcu i drugim mestima. - Iako KUD u Brusu datira iz 2013. godine, frulaška praksa postoji od 1996., od kada se frula ponovo aktivno svira u Brusu. Moji frulaši su rado viđeni gosti ma gde se pojave - kaže gospodin Cvejić. Po nagradama koje osvajaju, moglo bi se slobodno zaključiti da su najprestižnija takmičenja, kao što su Sabor frulaša u Prislonici, Sabor frulaša u Igrošu, Sabor dvojničara i starih instrumenata na planini Javor, poslednjih godina, zahvaljujući pre svega gospodinu Cvejiću, u znaku frulaša i frulašica iz Brusa. Ono što posebno krasi ove mlade ljude je njihov ponos na to što su ovladali ovim instrumentom, i što jednog dana, bez obzira na škole koje pohađaju, planiraju da ljubav prema zvuku frule kroz stare narodne pesme i kola, šire diljem sveta. Gospodin Cvejić kaže da je divno raditi sa decom, i da se smatra povlašćenim što kod njega dolaze ovakvi talenti, ali da je izboriti se za njihove nastupe vrlo teško jer roditelji te dece troškove putovanja i nastupa snose sami.